

Możliwości i szanse zatrudnienia:

Absolwenci mogą być zatrudnieni przede wszystkim w komórkach finansowo-księgowych wszystkich podmiotów gospodarczych, a także w bankach oraz jednostkach i zakładach budżetowych.

Płace:

W Polsce ekonomista po studiach zarabia od 2000 do 3500 zł brutto, w miarę zdobywania doświadczenia może zostać samodzielnym księgowym i zarobki znacznie wzrosną.

Kształcenie:

Uniwersytet Łódzki

Wydział Ekonomiczno-Socjologiczny

ul. Rewolucji 1905 r nr 37/39,

91-214 Łódź

tel.: (48) 42 635-5132

www. <http://eksoc.uni.lodz.pl>

Wyższa Szkoła Informatyki i Umiejętności

ul. Rzgowska 17a

93-008 Łódź

tel.: 42 275-01-00, 42 275-01-01,

fax.: 42 640-33-55

**Więcej informacji
o zawodzie znajdziesz w:**

Centrum Informacji i Planowania Kariery Zawodowej: w Łodzi:

ul. Wólczańska 49, 90-608 Łódź,

Tel. (42) 66 30 255, 66 30 273

oraz oddziałach:

w Piotrkowie Trybunalskim:

ul. Starowarszawska 4, 97 - 300 Piotrków Tryb.

Tel. (44) 649 60 87

w Sieradzu:

ul. 3 Maja 7, 98 - 200 Sieradz

Tel. (43) 822 81 84, 822 81 86

w Skierniewicach:

ul. Senatorska 10, 96 - 100 Skierniewice

Tel. (46) 833 39 74, 833 36 50

Wojewódzki Urząd
Pracy w Łodzi

EKONOMISTA

Klasyfikacja Zawodów i Specjalności: 263102

**Wojewódzki Urząd Pracy w Łodzi
Centrum Informacji
i Planowania Kariery Zawodowej**

Łódź 2016

Ekonomista stara się zrozumieć procesy zachodzące w gospodarce. W tym celu formułuje różnego rodzaju teorie, które następnie konfrontuje z rzeczywistością. Praca ekonomisty łączy się przede wszystkim z działalnością badawczą, lecz się do niej nie ogranicza. Wiedza ekonomiczna może być wykorzystana do rozwiązywania problemów współczesnego świata, zarówno tych typowych dla krajów wysoko rozwiniętych, jak również tych występujących najczęściej w krajach biednych. Z tego względu wielu ekonomistów poza pracą naukową zajmuje się różnego rodzaju doradztwem, świadczonym zarówno na rzecz podmiotów gospodarczych nastawionych na zysk, jak również wielu organizacji typu non-profit.

Zadania zawodowe:

- badanie związków między teoriami systemów ekonomicznych (różnych szkół myśli makroekonomicznej) a polityką gospodarczą państwa; analiza kluczowych problemów gospodarki w okresie transformacji systemowej od gospodarki scentralizowanej do gospodarki rynkowej; określanie narzędzi polityki gospodarczej sprzyjających rozwiązywaniu najważniejszych, makroekonomicznych problemów gospodarki rynkowej, w szczególności obecnych w polskiej gospodarce (bezrobocie, inflacja, dekonstrukcja gospodarcza, deficyt budżetowy, dług publiczny);
- analiza wewnętrznych uwarunkowań rozwoju społeczno-ekonomicznego oraz kształtu polityki społeczno-gospodarczej państwa i samorządu, badanie wpływu czynników międzynarodowych, o charakterze organizacyjno-instytucjonalnym, integracyjnym, finansowym, technologicznym i politycznym na politykę gospodarczą państwa oraz samorządu, a także na rozwój społeczno-gospodarczy kraju,
- analiza związków między realizacją celów polityki społeczno-ekonomicznej a sprawnością

i efektywnością działania przedsiębiorstw, instytucji publicznych i prywatnych;

- formułowanie systemu informacji rynkowej w podmiotach gospodarczych, dotyczącego: popytu na konkretne towary i usługi, czynników je kształtujących, makro- i mikrootoczenia konkurencyjnego, aktualnych i potencjalnych konkurentów, kształtowania się cen itp.,
- dobór, obliczanie i interpretacja wskaźników określających kondycję ekonomiczną gospodarki, przedsiębiorstwa, gospodarstwa domowego, samorządu; (w tym: Produkt Krajowy Brutto, Produkt Narodowy Brutto, PKB i PNB per capita, wskaźniki poziomu dobrobytu, zysk, inne wskaźniki analizy ekonomiczno-finansowej przedsiębiorstwa i analogiczne wskaźniki oceny kondycji ekonomicznej samorządu),
- opracowywanie planu kosztów działalności podmiotu gospodarczego w wymiarze syntetycznym (grup kosztów), jak i analitycznym (kosztów szczegółowych w układzie rodzajowym); projektowanie budżetu podmiotu gospodarczego,
- sporządzanie projektów poprawy struktury kosztów,
- analiza znaczenia poszczególnych czynników wytwórczych w procesie produkcji towarów i usług; rozpoznawanie i określanie czynników kształtujących wydajność pracy,
- formułowanie systemów motywacyjnych, w tym procedur pozyskiwania i zatrudniania pracowników oraz kryteriów oceny ich pracy; ocena potrzeb i stanu usług publicznych i socjalnych, analiza organizacji i funkcjonowania sektora publicznego, w szczególności pod względem sprawności, skuteczności i efektywności realizacji celów społecznych,
- analiza porównawcza zakresu i jakości usług publicznych oraz świadczeń socjalnych w aspektach regionalnych i międzynarodowych;

- sprawowanie nadzoru i kontrola w zakresie wyżej wymienionych zadań,
- opracowywanie raportów i ekspertyz w zakresie wyżej wymienionych zadań.
- prowadzenie badań naukowych,
- opracowywanie planów rozwoju przedsiębiorstwa, samorządu, instytucji rządowych i pozarządowych, projektów umów, zarządzeń, rozporządzeń, ustaw.

Warunki podjęcia pracy w zawodzie:

Wykonywanie zawodu ekonomisty wiąże się z koniecznością ukończenia studiów wyższych ekonomicznych. Absolwent ekonomii uzyskuje gruntowną wiedzę z ekonomii i finansów. Zawód ten wymaga stałego doskonalenia się.

Wymagania psychofizyczne:

- staranność,
- wytrwałość,
- cierpliwość,
- spostrzegawczość,
- szybkość kojarzenia faktów,
- umiejętność rozwiązywania i łagodzenia konfliktów,
- opanowanie,
- podzielność uwagi.

Przeciwwskazania do wykonywania zawodu:

Warunkiem podjęcia pracy w tym zawodzie jest ogólnie dobry stan zdrowia. Stanowisko nie generuje bezpośrednio chorób zawodowych. Praca na tym stanowisku wymaga zaangażowania intelektualnego, w mniejszym stopniu fizycznego. Wymagany jest dobry wzrok, z uwagi na pracę przy komputerze. Realnymi przeciwwskazaniami do pracy na tym stanowisku są zaburzenia psychiczne, problemy emocjonalne oraz słaba odporność psychiczna.